

Status
A-Openbaar

Datum vergadering Gedeputeerde Staten
4 december 2018

Eindtermijn
14 december 2018

Onderwerp

Beslissing op bezwaar SITA Recycling Services West B.V. van 2 november 2017 tegen het besluit van 26 september 2017 tot invordering verbeurde dwangsom

Advies

1. Conform het advies van de bezwarencommissie de bezwaren van SITA Recycling Services West B.V. van 2 november 2017 tegen het besluit van 26 september 2017 tot invordering van een verbeurde dwangsom ongegrond te verklaren en het bestreden besluit te handhaven.
2. De brief aan SITA Recycling Services West B.V. vast te stellen met de beslissing op bezwaar tegen het besluit van 26 september 2017 tot invordering van de verbeurde dwangsom.
3. De publiekssamenvatting vast te stellen over de beslissing op bezwaar van SITA Recycling Services West B.V. tegen het besluit van 26 september 2017.

Besluit GS

Conform advies vastgesteld

Bijlagen

- GS-brief met beslissing op bezwaar inzake het bezwaarschrift van SITA Recycling Services West B.V. van 2 november 2017 tegen het besluit van 26 september 2017 inzake een verbeurde dwangsom
- Advies bezwarencommissie inclusief verslag hoorzitting.

1 Toelichting voor het College

Inleiding

Aan SITA Recycling Services West B.V., ook bekend onder de naam van SUEZ, (hierna: SITA), gevestigd aan de Waalhavenweg 50 te Rotterdam, is op 16 juli 2009 een revisievergunning verleend voor het opslaan en overslaan van bouw- en sloopafval, bedrijfsafval en grof huishoudelijk afval en het sorteren en bewerken van die afvalstoffen.

Aan de vergunning is onder meer voorschrift 5.1.1. verbonden. In dit voorschrift is opgenomen dat buiten de inrichting geen geur afkomstig van de inrichting waarneembaar mag zijn.

Handhavingstraject

Vanaf eind 2015 zijn veel klachten bij de meldkamer van de DCMR Milieudienst Rijnmond (hierna: DCMR) ingediend over een sterke vuilnisgeur, mogelijk veroorzaakt door SITA. Naar aanleiding van deze klachten hebben toezichthouders van de DCMR controles uitgevoerd in de omgeving van de inrichting van SITA. Deze controles hebben geleid tot een op 13 mei 2016 aan SITA opgelegde last onder dwangsom. In deze last onder dwangsom is opgenomen dat een dwangsom van € 10.000,- wordt verbeurd per constatering dat SITA niet aan voorschrift 5.1.1. van de vergunning voldoet met een maximum van € 50.000,-. Tegen de last onder dwangsom heeft SITA bezwaar gemaakt en een verzoek om voorlopige voorziening ingediend. Bij uitspraak van 20 juni 2016 bepaalde de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag dat de begunstigingstermijn van de last onder dwangsom wordt verlengd tot 1 juli 2016. Gelet hierop heeft SITA haar bezwaar ingetrokken op 14 juli 2018. De last onder dwangsom van 13 mei 2016 heeft daarmee formele rechtskracht gekregen.

Na het opleggen van de last onder dwangsom van 13 mei 2016 hebben toezichthouders van de DCMR vijf maal (19 juli 2016, 9 september 2016, 12 september 2016, 31 oktober 2016 en 23 augustus 2017) geconstateerd dat niet aan de in de dwangsom gestelde last is voldaan, doordat er geur buiten het bedrijfsterrein waarneembaar was. Hierdoor is het maximum aan dwangsommen van de op 13 mei 2016 opgelegde last verbeurd.

Om deze reden is op 6 november 2017 een nieuwe last onder dwangsom opgelegd. Tegen dit besluit is op 23 november 2017 door SITA een bezwaarschrift ingediend. Het bezwaar is nader aangevuld op 29 november 2017. Een voorstel met een beschikking omtrent dit bezwaarschrift wordt separaat aan u ter besluitvorming voorgelegd. Op 27 juli 2018 is opnieuw geconstateerd dat SITA geuroverlast veroorzaakte buiten de inrichting. Naar aanleiding daarvan is van rechtswege een dwangsombedrag van € 20.000,- verbeurd. Dit bedrag is bij besluit van 24 september 2018 ingevorderd. SITA heeft op 6 november 2018 kenbaar gemaakt dit besluit te betwisten en kenbaar gemaakt dat zij geen behoefte heeft aan een termijn voor het indienen van aanvullende gronden. Ook heeft SITA de juristen van de DCMR geïnformeerd dat zij niet wenst te worden gehoord.

Op grond van artikel 5:39 Awb heeft het bezwaar tegen de last onder dwangsom ook betrekking op de beschikking die strekt tot invordering van de dwangsom, voor zover de belanghebbende deze beschikking betwist. De beslissing op bezwaar van SITA tegen de tweede last onder dwangsom ziet derhalve ook op het bezwaar tegen het invorderingsbesluit van 24 september

2018.

Ook heeft SITA tegen de tweede last onder dwangsom een voorlopige voorziening aangevraagd bij de rechtbank Den Haag. De voorzieningenrechter heeft op 22 december 2017 dit verzoek afgewezen en hierbij onder meer overwogen dat er geen aanleiding bestaat voor twijfel aan de waarnemingen van de toezichthouders.

De constateringen van 19 juli 2016, 9 september 2016, 12 september 2016 en 23 augustus 2017 hebben geleid tot de invorderingsbesluiten van 2 september 2016, 11 oktober 2016, 31 mei 2017 en 26 september 2017.

Tegen het eerste invorderingsbesluit van 2 september 2016 en tegen het tweede invorderingsbesluit van 11 oktober 2016 is door SITA bezwaar ingediend. De bezwaarschriften zijn door u, op advies van de bezwarencommissie, op respectievelijk 14 februari 2017 en 18 april 2017 ongegrond verklaard.

Tegen deze besluiten is door SITA beroep ingesteld. De rechtbank Den Haag heeft op 7 maart 2018 de door bezwaarde ingediende beroepen ongegrond verklaard. SITA heeft hoger beroep tegen deze uitspraak ingediend bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Daarop is nog niet beslist.

Tegen het derde invorderingsbesluit van 31 mei 2017 heeft SITA een bezwaarschrift ingediend. Op 4 december 2017 heeft u, overeenkomstig het advies van de bezwaarschriftencommissie, het bezwaar ongegrond verklaard. Omdat bij de eerste verzending aan SITA van de beslissing op bezwaar iets mis is gegaan, is de beslissing op bezwaar op 20 juni 2018 opnieuw verzonden.

De constatering van 23 augustus 2017, die hieronder verder wordt besproken, heeft geleid tot het nu aan de orde zijnde invorderingsbesluit van 26 september 2017. Tegen dit besluit heeft SITA op 2 november 2017 een bezwaarschrift ingediend. SITA heeft ingestemd met een verlenging van de termijn voor de beslissing op het bezwaar tot 14 december 2018.

Constatering van 23 augustus 2017

Op 23 augustus 2017 zijn bij de meldkamer van de DCMR negen stankklachten binnengekomen van bewoners uit Heijplaat, mogelijk veroorzaakt door SITA. De bewoners klaagden over een vieze, smerige, vuilnisachtige geur. Naar aanleiding van deze klachten heeft een toezichthouder van de DCMR een onderzoek ingesteld. De toezichthouder heeft daarbij eerst een geurwaarneming gedaan bij Van Gansewinkel (thans Renewi). Vervolgens is de toezichthouder verder gereden naar de afslag bij Heijplaat (ter hoogte van de Waalhavenweg) om deze geur te vergelijken met de geur geroken bij Van Gansewinkel. Vervolgens is de toezichthouder teruggereeden naar Van Gansewinkel. De toezichthouder heeft daar geconstateerd dat de geur die hij waarnam ter hoogte van de Waalhavenweg, duidelijk anders was dan de geur die bij Van Gansewinkel vandaan kwam en ook te licht was om ver gedragen te worden. Het onderzoek is door de toezichthouder voortgezet. Tegelijkertijd kwam er nog een klacht over geur binnen bij de meldkamer van de DCMR. De toezichthouder is naar het bedrijf van SITA gereden waar hij, bij de aanwezige silo's, dezelfde geur heeft waargenomen als eerder in Heijplaat. De toezichthouder is

daarna naar het parkeerterrein van SITA gelopen om na te gaan of hij daar de geur vanwege het (naastgelegen) Van Ganswinkel kon oppikken, maar dit was niet het geval. De toezichthouder heeft toen geconcludeerd dat de overlastgevende geur in Heijplaat van SITA afkomstig was.

Bezwaren

SITA stelt in haar bezwaarschrift dat er geen deugdelijk onderzoek is uitgevoerd naar de geuroverlast op Heijplaat. Tijdens een gesprek dat door medewerkers van SITA op de locatie met de toezichthouder is gevoerd, bleek namelijk dat de lucht die in de wijk Heijplaat werd geroken niet traceerbaar bleek te zijn. Nadat later op het terrein van SITA door de toezichthouder de eerder geroken lucht is geconstateerd, is de conclusie getrokken dat SITA de veroorzaker moest zijn van de geuroverlast in de wijk Heijplaat. SITA acht dit discutabel. Voorts meent SITA dat de last onder dwangsom van 13 mei 2016 is opgelegd vanwege geconstateerde overlast vanwege kunststofafval. SITA heeft vanwege de klachten en de opgelegde last onder dwangsom verschillende maatregelen genomen die zien op de verwerking van kunststofafval. Zij heeft vervolgens het bezwaar tegen de last onder dwangsom ingetrokken. Daarna zijn er verschillende dwangsommen verbeurd vanwege de verwerking van andersoortig afval, dit terwijl SITA enorme investeringen heeft gedaan. Volgens SITA kennen de handhavingsacties oneigenlijke gevolgen. SITA voert ook aan dat zij met u in overleg is over de wijziging van de vergunning, waarbij SITA aanstuurt op een soepelere geurnorm.

Advies bezwarencommissie

Op 19 juli 2018 heeft bij de bezwarencommissie een hoorzitting plaatsgevonden. Op 21 augustus 2018 heeft de bezwarencommissie advies uitgebracht. Daarin concludeert de commissie dat het invorderingsbesluit van 26 september 2017 terecht is genomen. Zo is de bezwarencommissie van mening dat het enkele feit dat de last onder dwangsom destijds is opgelegd naar aanleiding van geurhinder vanwege het bewerken van kunststoffen niet betekent dat vervolgens geen dwangsom kan worden verbeurd vanwege de waarneming van een vuilnisachtige geur buiten de inrichting. Voorts is de bezwarencommissie van mening dat met het onderzoek van de toezichthouder is uitgesloten dat de door de bewoners van Heijplaat waargenomen vuilnisachtige geur van een andere bron dan van SITA afkomstig was. In het verweerschrift is daarnaast toegelicht dat de toezichthouder bij Van Ganswinkel een licht zurige afvalgeur waar heeft genomen. Ter hoogte van de locatie van SITA nam hij een vuilnisachtige geur waar. Met dit onderzoek is uitgesloten dat de geur van een andere bron afkomstig was. De bezwarencommissie meent dat er sprake is geweest van een zorgvuldig onderzoek.

De commissie adviseert de bezwaren ongegrond te verklaren en het bestreden besluit te handhaven.

Financieel en fiscaal kader

Als gevolg van dit besluit, zal de verbeurde dwangsom (door de provincie zelf) ingevorderd worden/blijven en bij een eventueel geslaagd beroep bij de rechtbank weer terugbetaald moeten worden.

Programma:

Bij inning van de last onder dwangsom worden de middelen toegevoegd aan programma 1; doel

1.6.

Financiële risico's:

Geen. Indien bezwaarmaker in beroep gaat tegen deze beslissing op bezwaar, komen de eventuele kosten hiervan ten laste van de DCMR Milieudienst Rijnmond.

Juridisch kader

In het bijgevoegde advies van de bezwarencommissie staan gegevens waardoor belanghebbenden, op grond van artikel 6, vijfde lid, van de Wet openbaarheid van bestuur, mogelijk gegronde bezwaren hebben tegen de actieve openbaarheid van het document. Om die reden worden alleen het GS-voorstel en een publiekssamenvatting gepubliceerd. De besluitvorming is hiermee transparant, zonder dat mogelijk belangen van derden worden geschaad.

Tegen de beslissing op bezwaar staat beroep open bij de Rechtbank Den Haag, sector Bestuursrecht. Daarnaast kan een verzoek om voorlopige voorziening worden ingesteld bij de voorzieningenrechter van de Rechtbank Den Haag.

2 Proces

Zie onder 1.

3 Communicatiestrategie

De publiekssamenvatting en het GS-voorstel worden gepubliceerd op de website van de Provincie. In de brief met de beslissing op bezwaar wordt dit aan SITA gemeld en wordt het GS-voorstel met daarin opgenomen de publiekssamenvatting als bijlage meegestuurd.